॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमंन्थ्सादयाम्यपां त्वोद्यंन्थ्सादयाम्यपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वाऽयंने सादयाम्यण्वे सदंने सीद समुद्रे सदंने सीद सिल्ले सदंने सीदापां क्षयें सीदापां सिर्धिष सीदापां त्वा सदंने सादयाम्यपां त्वां स्थस्थें सादयाम्यपां त्वा प्रिषेषे सादयाम्यपां त्वा पार्थिस सादयाम्यपां त्वा योनौं सादयाम्यपां त्वा पार्थिस सादयामि गायत्री छन्दंस्त्रिष्टप्छन्दो जर्गती छन्दंऽनुष्टुप्छन्दंः पङ्किष्ठछन्दंः॥ (१)

योनौ पर्श्वदश च॥——[१]

अयं पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गांयत्री वांसन्ती गांयत्रियै गांयत्रं गांयत्राद्रंपा १ शुरुंपा १ शोस्त्रिवृत् त्रिवृतो रथन्तर १ रंथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापितगृहीतया त्वया प्राणं गृह्णाम प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकंर्मा तस्य मनो वश्वकर्मणं ग्रीष्मो मान्सस्त्रिष्ठुग्ग्रैष्मी त्रिष्ठुभं ऐडमैडादेन्तर्यामौ उन्तर्यामात् पंश्वद्शः पंश्वद्शाद्बृहद्वंहृतो भ्रद्धांज ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनो - (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं पृश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चक्षुंर्वेश्वव्यच्सं वर्षाणि चाक्षुषाणि जर्गती वार्षी जर्गत्या ऋक्षंममृक्षंमाच्छुकः शुक्राध्यंप्तद्शः संप्तद्शाद्वेरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया चक्षुंर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुंत्तराध्सुवस्तस्य श्रोत्र सौव श्रारच्छ्रौत्र्यंनुष्टुप्छांर्द्यंनुष्टुभः स्वार स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकवि श्रा एकवि शार्द्वेराजं वैराजाञ्जमदंग्निरऋषिः प्रजापंतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मृतिस्तस्यै वाङ्गाती हेम्नतो वाँच्यायनः पङ्किर्हेम्नती पङ्क्षी निधनंवन्निधनंवत आग्रयण आँग्रयणात् त्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यापं शाक्कररैवते शाँकररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वार्चं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनों जुमदंग्निरुऋषिंः प्रजापंतिगृहीतया त्रिर्श्चं॥———[२]

प्राची दिशां वंसन्त ऋंतूनाम् ग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उ पञ्चद्रशवर्तनि स्र्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानग् ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋंतूनामिन्द्रों देवता क्षत्रं द्रविणं पश्चद्शः स्तोमः स उं सप्तद्शवंतिनिर्दित्यवाङ्वयस्रेतायांनां दक्षिणाद्वातो वार्तः सनातन् ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋंतूनां विश्वे देवा देवता विइ (५)

द्रविण र सप्तद्शः स्तोमः स उवेकिवि र्शवंतिनिस्निव्थ्सो वयौ द्वाप्रोऽयानां पश्चाद्वातो वातों उहुभून ऋषिरुदींची दिशार शरदंतूनां मित्रावरुणौ देवतां पुष्टं द्रविणमेकिवि रशः स्तोमः स उं त्रिणववंतिनिस्तुर्यवाङ्वयं आस्कन्दोऽयांनामृत्तराद्वातो वातः प्रत्न ऋषिं रूर्ध्वा दिशार हेमन्तशिशिरावृंतूनां बृह्स्पतिंदेंवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उं त्रयस्त्रि रशवंतिनः पष्ठवाद्वयो उभिभूरयांनां विष्वग्वातो वातः सुप्णं ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवंरे ते नः पान्तु ते नो ऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंत्रस्मिन्क्षत्रे उस्यामाशिष्यस्यां

पुरस्तादिश्वनाँ ऽध्वर्यू साँदयतामिह त्वाँ। स्वे दक्षे दक्षंपितेह सींद देवत्रा पृथिवी बृह्ती रराणा। स्वासस्था तन्वा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनाँ ऽध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। कुलायिनी वसुंमती वयोधा रियं नों वर्ध बहुल स्वित्रेम्। (७) अपाऽमंतिं दुर्मृतिं बार्धमाना रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेहि यजंमानाय पोषंमृश्विनाँ ऽध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वे अभि गृंणन्तु देवाः। स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यजस्वाश्विनाँ ऽध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। दिवो मूर्धाऽसि पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भंनी दिशामिधेपत्नी भुवंनानाम्। (८)

ऊर्मिर्द्रफ्सो अपामंसि विश्वकंमां तु ऋषिंरश्विनाँऽध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ।

त्र्यविर्वयंस्त्रिष्टुप्छन्दों दित्यवाङ्वयों विराद्धन्दः पश्चांविर्वयों गायत्री छन्दंस्निवथ्सो वयं

उण्णिहा छन्दंस्तुर्यवाङ्वयोऽनुष्टुप्छन्दंः पष्ट्वाद्वयो बृह्ती छन्दं उक्षा वयंः स्तोबृहती छन्दं

स्जूर्ऋतुभिः स्जूर्विधाभिः स्जूर्वस्भिः स्जू रुद्रैः स्जूरादित्यैः स्जूर्विश्वैद्वैः स्जूर्देवैः स्जूर्देवैः स्जूर्देवैवं योनाधेर्ग्नये त्वा वैश्वान्रयाश्विनाऽध्वर्यू सांदयतामिह त्वाः। प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंर्म उर्व्या वि भाहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व

भ्रुविक्षितिर्भुवयोनिर्भुवाऽसि भ्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यंस्य केतुं प्रथमं

पुरोधायांमस्मिन्कर्मन्नस्यां देवह्रँत्याम्॥ (६)

द्विपात्पांहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेरंय॥ (९)

ऋषभो वर्यः ककुच्छन्दों धेनुर्वयो जगंती छन्दों उनड्वान् वर्यः पङ्किश्छन्दों बस्तो वयों विवृतं छन्दों वृष्णिर्वयों विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तुन्द्रं छन्दौ व्याघ्रो वयोऽनापृष्टं छन्देः सि ५ हो वयंश्छ्दिश्छन्दों विष्टम्भो वयोऽधिपित्रिश्छन्दः क्षुत्रं वयो मयन्दं छन्दों विश्वकर्मा वर्यः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वर्यः प्रजापंतिश्छन्दः॥ (१०)

इन्द्रौंग्री अव्यंथमानामिष्टंकां द इतं युवम्। पृष्ठेन द्यावांपृथिवी अन्तरिक्षं च वि

बांधताम्॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीं प्रथंस्वतीं भास्वंती ।

सूरिमतीमा या द्यां भास्या पृंथिवीमोर्वन्तरिक्षम्न्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं द॰हान्तरिक्षुं मा हि ईसीर्विश्वंस्मै प्राणायांपानायं व्यानायांदानायं प्रतिष्ठायें चरित्रांय वायुस्त्वाभि पांतु मुह्या स्वस्त्या छर्दिषा (११) शन्तंमेन तयां देवतंयाऽङ्गिरस्बद्धवा सींद। राज्ञ्यंसि प्राची दिग्विराडंसि दक्षिणा

दिख्सम्राडंसि प्रतीची दिख्स्वराड्स्युदीची दिगधिपत्यसि बृह्ती दिगायुर्मे पाहि प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंर्मे पाहि श्रोत्रं मे पाहि मनों मे जिन्व वार्च मे पिन्वाऽऽत्मानं मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छ॥ (१२)

मा छन्दंः प्रमा छन्दंः प्रतिमा छन्दौं उस्रीविश्छन्दंः पुङ्किश्छन्दं उण्णिहा छन्दौ बृह्ती छन्दों ऽनुष्टुप्छन्दों विराद्धन्दों गायत्री छन्देश्चिष्टुप्छन्दो जगंती छन्देः पृथिवी छन्दो ऽन्तरिक्षं छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षंत्राणि छन्दो मनश्छन्दो वाक्छन्दंः कृषिश्छन्दो हिर्रण्यं

छन्दो गौष्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वष्छन्दंः। अग्निर्देवता (१३) वातों देवता सूर्यों देवतां चुन्द्रमां देवता वसंवो देवतां रुद्रा देवतांऽऽदित्या देवता विश्वें देवा देवतां मुरुतों देवता बृह्स्पतिंदेवतेन्द्रों देवता वर्रुणो देवतां मूर्धाऽसि राङ्गवाऽसि

धुरुणां युत्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा यत्री राङ्ग्वाऽसि धरंणी धुर्त्र्यसि धरित्र्यायुंषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पंश्रद्शो व्योम सप्तद्शः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो नवद्शोऽभिवृर्तः

संविर्शो धुरुणं एकविर्शो वर्चौ द्वाविरशः सम्भरणस्त्रयोविरशो योनिश्चतुर्विरशो गर्भाः पञ्चवि १ श ओर्जिस्रिण्वः ऋतुंरेकत्रि १ शः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रि १ शो ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि १ शो नाकः षद्गि १ शो विवर्तो ऽष्टाचत्वारि १ शो धूर्तर्श्वेतुष्टोमः॥ (१५)

अग्नेर्भागों ऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम इन्द्रंस्य भागों ऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्र इंस्पृतं पंश्चद्शः स्तोमो नृचक्षंसां भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्र ई स्पृत र संप्तदशः स्तोमों मित्रस्यं भागों ऽसि वर्रुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकवि १ शः स्तोमो ऽदित्यै भागों ऽसि पूष्ण आधिपत्यमोर्जः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनां

भागोंऽसि (१६)

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ४)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुंष्पाथस्पृतं चंतुर्वि ५ शः स्तोमं आदित्यानां भागों ऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पश्चवि । स्तोमो देवस्यं सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्य र समीचीर्दिशः स्पृताश्चंतुष्टोमः स्तोमो यावानां भागौं ऽस्ययांवानामाधिपत्यं

प्रजाः स्पृताश्चंतुश्चत्वारि । स्तोमं ऋभूणां भागों ऽसि विश्वंषां देवानामाधिपत्यं भूतं निशान्तङ् स्पृतं त्रंयस्त्रि॰शः स्तोमंः॥ (१७)

वसूनां भागोंऽसि पद्धंत्वारिश्शच॥-

एकंयाऽस्तुवत प्रजा अंधीयन्त प्रजापंतिरधिंपतिरासीत्तिसृभिंरस्तुवत ब्रह्मांसृज्यत् ब्रह्मंणस्पतिरिधंपतिरासीत् पञ्चभिंरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानां पतिरिधं-पतिरासीथ्सप्तभिरस्तुवत सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरों-ऽसृज्यन्तादितिरधिपल्यासीदेकादशभिरस्तुवतर्तवोऽसृज्यन्ताऽऽर्तवोऽधिपतिरासीत्

त्रयोदशभिंरस्तुवत् मासां असृज्यन्त संवथ्सरोऽधिंपति- (१८) रासीत्पश्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमंसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीथ्मप्तदशभिरस्तुवत पशवीं-ऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिंपतिरासीन्नवदशभिंरस्तुवत शूद्रार्यावंसृज्येतामहोरात्रे अधिंपत्नी आस्तामेकंवि १ शत्या ऽस्तुवृतैकंशफाः पुशवों ऽसृज्यन्तु वरुणो ऽधिपतिरासीत् त्रयोंवि १ शत्या-ऽस्तुवत क्षुद्राः पृशवोऽमृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पश्चवि १ शत्याऽस्तुवताऽऽरुण्याः

पशवों उसूज्यन्त वायुरिधंपतिरासीभ्सप्तवि १ शत्या उस्तुवत द्यावांपृथिवी व्यैं- (१९) तां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवंवि शत्याऽस्तुवत वनस्पतंयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकंत्रि शताऽस्तुवत प्रजा अंसृज्यन्त यावांनां चार्यावानां चार्थिपत्यमासीत् त्रयंस्त्रि शताऽस्तुवत भूतान्यंशाम्यन्प्रजापंतिः परमेष्ठ्यधि-पतिरासीत्॥ (२०)

इयमेव सा या प्रंथमा व्योच्छंदन्तरस्यां चंरति प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगञ्जनित्री त्रयं गं परिणानं सम्बन्धे। कर्तन्तवी उपसा प्रेणियाने समानं योगियानं स्थनन्ती। सर्यान्ती

एनां मिह्मानंः सचन्ते॥ छन्दंस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनुं स्थरंन्ती। सूर्यपती वि चंरतः प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामनुं तिस्र आगुस्त्रयो धर्मासो अनु ज्योतिषागुंः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

ब्रतमेका रक्षिति देवयूनाम्॥ चृतुष्टोमो अभवद्या तुरीया यज्ञस्य पृक्षावृषयो भवन्ती। गायत्री त्रिष्टुम् जर्गतीमनुष्टुमं बृहद्कं युञ्जानाः सुव्राभरित्निदम्॥ पृश्चभिर्धाता वि देधाविदं यत्तासा्ड् स्वसॄरजनयृत्पश्चपश्च। तासामु यन्ति प्रयवण पश्च नानां रूपाणि क्रतंवो वसानाः॥ त्रिष्ट्शथ्स्वसार् उपं यन्ति निष्कृतर संमानं केतुं प्रतिमुश्चमानाः। (२२)

ऋतू इस्तंन्वते क्वयंः प्रजान्तीर्मध्येछन्दसः परि यन्ति भास्वंतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुश्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य ब्रुतानि। वि पंश्यन्ति पृशवो जायमाना नानांरूपा मातुरस्या उपस्थै। एकाष्ट्रका तपंसा तप्यमाना ज्जान गर्भं मिहुमान्मिन्द्रम्। तेन दस्यून्व्यंसहन्त देवा हुन्तासुराणामभव्च्छचीभिः। अनानुजामनुजां मामंकर्त स्त्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्। भूयासं- (२३)

मस्य सुमृतौ यथां यूयम्न्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। अभून्ममं सुमृतौ विश्ववेदा आष्टं प्रितृष्ठामिवदिद्धि गाधम्। भूयासंमस्य सुमृतौ यथां यूयम्न्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। पश्च व्युष्टीरनु पश्च दोहा गां पश्चंनाम्नीमृतवोऽनु पश्चं। पश्च दिशः पश्चदशेनं क्रुप्ताः संमानमूर्भीरिभ लोकमेकम्। (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुष्यपामेकां मिहुमानं बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरिति निष्कृतेषुं घर्मस्यैकां सिवतेकां नि येच्छति। या प्रथमा व्यौच्छुथ्सा धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तराष्ट्र समाम्। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शब्लीर्म्निकेतुः। समानमर्थर्षं स्वपस्यमाना बिभ्रंती ज्रामंजर उष् आगाः। ऋतूनां

पत्नी प्रथमेयमागादह्नां नेत्री जंनित्री प्रजानाम्। एकां सती बंहुधोषो व्युंच्छस्यजीणा त्वं जंरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जुमेकां प्रतिमुश्रमांना भूयासमेकं प्रत्येकात्रविरंश्वितिश्चं॥———[११] अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सप्रत्नान्त्रत्यजाताञ्चातवेदो नुदस्व। अस्मे दींदिहि सुमना

अहेंड्न्तवं स्यार् शर्मित्रवरूथ उद्भित्। सहंसा जातान्प्र णुंदा नः सपत्नान्प्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमांनो वय स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चृतुश्चत्वारिर्शः स्तोमो वर्चो द्रविण १ षोडुशः स्तोम् ओजो द्रविण पृथिव्याः पुरीषम्स्य- (२६)

पसो नामं। एवश्छन्दो वरिवश्छन्देः श्राम्भूश्छन्देः परिभूश्छन्दे आच्छच्छन्दो मन्श्छन्दो व्यच्श्छन्दः सिन्धुश्छन्देः समुद्रं छन्देः सिल्ले छन्देः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिर्श्छन्दो भ्रज्ञश्छन्देः स्षष्ट्रप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः कुकुच्छन्देश्विकुकुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः (२७)

प्दपंङ्किश्छन्दोऽक्षरंपङ्किश्छन्दो विष्टारपंङ्किश्छन्देः क्षुरो भृज्वाञ्छन्देः प्रच्छच्छन्देः पक्षश्छन्द एवश्छन्दो विर्वेष्ठ्यन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पंर्धाश्छन्देश्छ्दिश्छन्दो दूरोहणं छन्देस्तुन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्देः॥ (२८)

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणुस्युर्विपुन्ययाँ। समिंद्धः शुक्र आहुंतः॥ त्वर सोमास्

अग्नबृत्राण जङ्घनद्रावणस्यावपन्यया। सामद्धः शुक्र आहुतः॥ त्वर सामास् सत्पितिस्त्वर राजोत वृत्रहा। त्वं भुद्रो असि कर्तुः॥ भुद्रा ते अग्ने स्वनीक सुन्दग्घोरस्य स्तो विषुणस्य चार्रुः। न यत्ते शोचिस्तर्मसा वर्रन्त न ध्वस्मानस्तुनुवि रेप आ धुः॥ भुद्रं ते अग्ने सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूँक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्ँ। सैनानींकेन सुविदन्ने अस्मे यष्टां देवा अयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्धो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्नें चुमदुत रेविद्देवीहि। स्वस्ति नों दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुंधेंहि यज्ञथांय देव। यथ्सीमिहं दिविजात् प्रशंस्तं तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होत्रर्मनुषो (३०)

देवतांता युज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानों अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्न उश्तो यंक्षि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहिंतं युज्ञस्यं देवमृत्विजम्। होतांर॰ रब्र्धातंमम्॥ वृषां सोम द्युमार असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तंपना इदर हिवर्मरुत्तस्तञ्जंजुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुरहृणायुस्तिरः सत्यानि मरुतो (३१)

जिघा रंसात्। द्रुहः पाशुं प्रति स मुंचीष्ट् तिपेष्ठेन् तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वका उरुक्षयाः सर्गणा मानुषेषु। तैंऽस्मत्पाशान्त्र मुंश्चन्त्व रहंसः सान्तपना मंदिरा मादियण्णवः। पिप्रीहि देवा र उश्तो यंविष्ठ विद्वा र ऋतू र रऋतु पते यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज् स्तेभिरग्ने त्व र होतृंणाम् स्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पातंक (३२)

शोचे वेष्व हि यज्वाँ। ऋता यंजासि मिह्ना वि यद्भूरह्व्या वंह यविष्ठ या तें अद्या अग्निनां र्यिमंश्जवत्योषंमेव दिवेदिवे। यशसंं वीरवंत्तमम्॥ ग्यस्फानों अमीवहा वंसुवित्यृंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास आ गृत मरुतो माऽपं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अर्श्हंसः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम शुरिद्धंमरुतो व्यम्। महोभि- (३३)

श्चर्षणीनाम्। प्र बुध्नियां ईरते वो महा रेसि प्र णामांनि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्त्रियं दम्यं भागमेतं गृंहमेधीयं मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्र्ह्विष्मंती घृताचीं। उप स्वैनंमरमंतिर्वसूयुः। इमो अंग्ने वीततंमानि ह्व्याजंस्रो विक्षे देवतांतिमच्छं। प्रति न ईर सुर्भीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमनुर्वाणर् रथेशुभम्। (३४)

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्चों यक्ष्ट्रशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्टाः शिशंवो न शुभा वृथ्सासो न प्रंकीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युअते शुभे। ते कीडयो धुनयो भ्राजंदष्टयः स्वयं मंहित्वं पंनयन्त धूतंयः। उपह्रुरेषु यदचिंध्वं य्यिं वयं इव मरुतः केनं (३५)

चित्पथा। श्लोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतमुंक्षता मधुंवर्णमर्चते। अग्निमंग्लिष्ट् हवींमिभः सदां हवन्त विश्पतिम्। ह्व्यवाहं पुरुप्रियम्। त॰ हि शश्चंन्त ईडंते स्नुचा देवं घृंतश्चतां। अग्नि॰ ह्व्याय वोढंवे। इन्द्रांग्नी रोचना दिवः श्लथंद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् हविषां वावृधानो विश्वंकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावंक महोंभी रथेशुभुं केन पद्वत्वारिश्शच॥—

अपां त्वेमंत्रयं पुरो भुवः प्राची प्रुविक्षितिरूयविरिन्द्राँग्री मा छन्दं आशुस्त्रिवृद्ग्नेर्भागौंऽस्येकयेयमेव सा याग्ने जातानुन्निर्वृत्राणि त्रयोदश॥१३॥ अपां त्वेन्द्रौंग्नी इयमेव देवताता पद्मिर्श्शत्॥३६॥

अपां त्वेमंन् हविषा वर्धनेन॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥४-३॥